

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карпи Степана Степановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
17 березня 2020 року
№ 55-3(II)/2020

Справа № 3-41/2020(73/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карпи Степана Степановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Карпа С.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 21, 24, частинам першій, шостій статті 43,

статтям 55, 64 Конституції України (конституційність) положення пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якими не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовної практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних положень Кодексу, Карпа С.С. посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, рішення Конституційного Суду України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Протокол № 12 до неї, рішення Європейського суду з прав людини та судові рішення у своїй справі, а саме: рішення Львівського окружного адміністративного суду від 26 липня 2019 року, постанову Восьмого апеляційного адміністративного суду від 10 жовтня 2019 року, ухвалу Верховного Суду від 21 листопада 2019 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається

прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Оцінюючи доводи, наведені в конституційній скарзі, Конституційний Суд України зазначає таке.

Частини перша, друга статті 55 Конституції України у взаємозв'язку з пунктом 8 частини другої її статті 129 гарантують право кожного звернутися до суду за захистом прав і свобод людини, оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб із забезпеченням права у визначених законом випадках на касаційне оскарження судового рішення.

У пункті 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу міститься норма про те, що судові рішення у справах незначної складності не підлягають касаційному оскарженню, та встановлено виключні випадки, за яких касаційне оскарження є можливим. Справи щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби, окрім справ, в яких позивачами є службові особи, які у значенні Закону України „Про запобігання корупції“ займають відповідальне та особливо відповідальне становище, віднесено Кодексом до справ незначної складності (пункт 1 частини шостої статті 12 Кодексу).

Таким чином, у конституційній скарзі Карпа С.С. висловлює незгоду з існуючим нормативним регулюванням реалізації права на касаційне оскарження, судовими рішеннями у його справі та не обґрунтовує тверджень щодо неконституційності положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, які, на його думку, порушують рівність конституційних прав і свобод, обмежують право на працю і право на захист від незаконного звільнення, а також „обмежують право на судовий захист і є явно дискримінаційними“, що свідчить про недотримання автором клопотання вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карпи С.С. щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**